

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

18 tháng 7 năm 2010

Số 106

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bé có biết trước được nhiều chuyện xảy ra hay không ?
- 2) Muốn có Mậu Ni Châu thì phải làm sao ?
- 3) Loài người đặc biệt có những gì ?
- 4) Đêm nào nhà Bé cũng đều có hát chung vui với các bạn đạo đến thăm, khác hơn các gia đình khác là sao ?
- 5) Hôm nay sẽ có cuộc điện đàm, số người càng ngày càng đông, Bé có dự định hay không ?
- 6) Những người nhận được những câu phúc đáp của Bé có nhẹ không ?
- 7) Lúc này thấy Bé ít ăn và vui hơn trước, tại sao ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 25 tháng 12 năm 1991 1) Hỏi : Bé có biết trước được nhiều chuyện xảy ra hay không ? Đáp : Thưa, người tu thiền không cần phải biết trước nhiều chuyện, nhưng chỉ cần thanh tịnh thì mới có cơ hội ứng phó bất cứ việc gì sắp xảy đến. Tu hướng về Phật Từ Bi thanh nhẹ là sẽ được thông suốt mọi việc trong thanh tịnh, quán thông định huệ tròn đầy, tức là Mậu Ni Châu sẵn có của mọi người trên mặt đất này. Đó cũng là hành trang đi về Niết Bàn xứ Phật.	2) Hỏi : Muốn có Mậu Ni Châu thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, muốn có Mậu Ni Châu, thì phải chuyên cần hành pháp đứng đắn, sớm giải nghiệp tâm, thì Mậu Ni Châu sẽ xuất hiện. Tu nhứt kiếp ngộ nhứt thời là vậy. Cứ hướng tâm về Phật, tự động nó sẽ giải mê, phá chấp tức là giải nghiệp tâm, Mậu Ni Châu sẽ thành tựu. Kệ: Quy nguyên thanh tịnh hướng tâm về Giải quyết tâm linh tránh mỗi mê Nguyên niệm Nam Mô trì chuyển tiền Thanh nhẹ an vui khắp muôn bề
Ngày 26 tháng 12 năm 1991 3) Hỏi : Loài người đặc biệt có những gì ? Đáp : Thưa, loài người có bản chất tự nhiên và hồn nhiên, biết được sự tấn thối rõ rệt. Bản tánh của con người là luật Trời, thường phạt công minh. Bản tánh của con người là luật Trời, thường phạt công minh. Có người hướng hẳn về con đường tu giải thoát. Có người nửa tu, nửa phá hoại tâm thân, trí óc bần thần, không thể trụ được, cứ triền miên trong khổ, mà không lối thoát. Ngược lại, tinh tấn hành pháp thì sẽ có kết quả ở tương lai. Kệ: Tu, hành thực hiện cứ tu hoài Giải bỏ tâm tư tránh lầm sai Dẫn dọc tâm mình không ích lợi Hành trình tu học tự mình khai	Ngày 27 tháng 12 năm 1991 4) Hỏi : Đêm nào nhà Bé cũng đều có hát chung vui với các bạn đạo đến thăm, khác hơn các gia đình khác là sao ? Đáp : Thưa, nhà của Bé lúc này các bạn đạo quý yêu của Bé đều hướng về Bé, cùng chung hướng về Trời thanh nhẹ, cộng với những bài hát hướng thượng giải thông tâm lý nội khoa của mọi người. Tình trạng mặt đất bên ngoài Bé ở cũng được yên vui, biển êm lặng tình Trời cao đẹp. Mọi người chung vui, kẻ đến người đi tấp nập, thấp cao dung hòa. Cho nên Bé thường nhắc nhiều người đồng thiền tu học sẽ đem lại sự kết quả tốt cho mặt đất là vậy. Kệ : Tu thiền thanh nhẹ giải mưa mây Tâm tiến thân vui thức mỗi ngày Đời đạo song toàn trong ý thừa Giải mê phá chấp vững bền lâu
Ngày 28 tháng 12 năm 1991 5) Hỏi : Hôm nay sẽ có cuộc điện đàm, số người càng ngày càng đông, Bé có dự định hay không ? Đáp : Thưa, tùy duyên hướng thượng của mọi người mà bàn bạc về đạo pháp, trực tiếp phân giải từ câu hỏi của địa phương vọng về.	6) Hỏi : Những người nhận được những câu phúc đáp của Bé có nhẹ không ? Đáp : Thưa, hỏi từ người đã dự thính sẽ hiểu rõ hơn nếu không hữu ích tại sao sự yêu cầu càng ngày càng đông. Cho nên có cho hay, qua cuộc điện đàm thì sẽ thấy rõ sự động tịnh của mỗi tâm linh. Kệ: Duyên tròn phát triển khắp năm châu Cảm thức chơn tâm rất nhiệm mầu Không phép không bùa tâm tự thức Cảm thông nguyên lý thực hành mau

Ngày 29 tháng 12 năm 1991

7) Hỏi : Lúc này thấy Bé ít ăn và vui hơn trước, tại sao ?

Đáp : Thưa, Bé cảm thấy hằng đêm Bé được vui với mọi người, Bé được ăn cơm tinh thần thương yêu và cởi mở, trẻ già cũng chung tâm thức, hướng về giải thoát. Lúc nào Bé cũng được sống trong cõi thanh nhẹ, duyên lành tái hội đêm ngày, tu thiền nhiều và khỏe mạnh từ tâm lẫn thân. Cần thiết là ăn được nguyên ý thanh tịnh thì sự đòi hỏi của tình đời, tự nó sẽ tan biến mất.

Kệ:

Chuyện tu là chuyện rất ưu cần
Trí mở tâm khai chuyển thức lần
Hòa hợp chơn hồn quy một mối
Vô nam, vô nữ cảm giao tăng.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Tâm Linh Tự Giác

Tâm linh tự giác tâm linh tiến
Khổ trí tự an khổ trí phiền
Ngộ hạnh thường hành tâm tự giác
Vô Vi chơn pháp ngộ duyên tiền

Cái tâm linh của mình là cái phần thanh điển trên đó tự giác hiểu được sự sáng suốt nó sẽ còn những sự sáng suốt nữa chúng ta mới tiến.

Còn cái khổ trí tự an, những người lấy lý này, lý kia lý nọ dùng trí thức và kiểm nghiệm và thấy vậy tôi là đầy đủ, tôi hiểu nhưng mà khổ trí phiền. Rốt cuộc sau cái sự hiểu biết đó lại gây sự phiền. Mà cái tâm linh thanh điển này tiến hóa lên trên rồi nó không còn phiền, nó thấy nó càng ngày càng sáng suốt, càng nhẹ hơn, càng tiến hóa hơn.

“*Ngộ hạnh thường hành tâm tự giác*”: Lúc đó mình ngộ hạnh là mình biết được cái sự sai lầm của mình, mình mới lập cái hạnh tốt mà thường hành. Đó phải sửa hoài tâm tự giác lúc đó càng tiến nhẹ hơn nữa.

“*Vô Vi chơn pháp ngộ duyên tiền*”: Vô Vi là cái không động, hào quang ở bên trên là chơn pháp. Ngộ duyên tiền, biết cái căn cội chúng ta ở trong hư không xuống thế gian chớ không phải ở trong vọng động sắc giới như người ta tưởng lầm ở đâu.

Duyên tiền tái ngộ giao liên
Đêm đêm hành pháp triền miên hiểu hòa

“*Duyên tiền tái ngộ giao liên*”: Khi mà chúng ta hiểu được cái hư không là quê xưa chốn cũ của chúng ta, đêm nào chúng ta cũng tiến về hư không. Các bạn tu trong mỗi đêm hằng đêm các bạn công phu các bạn thấy rõ chưa, ngồi trong thanh tịnh một giây một phút đó là các bạn được giao lưu mà khỏe khoắn.

“*Đêm đêm hành pháp triền miên hiểu hòa*”: Đêm nào bạn cũng hành pháp. Đó bây giờ các bạn quen rồi không có hành không được. Hiểu hòa là muốn được hưởng cái phần thanh điển ở bên trên. Đêm nào, dù nhiều dù ít, các bạn cũng ngồi dậy để hưởng cái phần thanh điển đó.

Hiếu hòa tâm giải gần xa
Lập đà tự giác ngân hà tự qua

“*Hiếu hòa tâm giải gần xa*”: Cái hiểu hòa chúng ta hiểu được cái phần sáng suốt ở bên trên thì chiếu hóa trở lại với cái chơn tâm chúng ta ở thế gian này chúng ta hiểu: xa nó cũng như gần cũng ở trong một chơn lý mà thôi.

“*Lập đà tự giác ngân hà tự qua*”: Lúc đó chúng ta sẽ phát ra để tiến lên bỗng lại tiên cảnh rất dễ dàng không có khó khăn.

Đường mòn chơn đạo vui hòa
Chờ người tự giác thứ tha nội tình

“*Đường mòn chơn đạo vui hòa*”: Lúc nào Vô Vi cũng sáng suốt vui hòa từ bên ngoài cho tới bên trong thâm tâm của chúng ta chờ người tự giác, để chúng ta tự giác và hiểu lấy cái hư không là cái chánh giác. Thứ tha nội tình là bỏ tất cả những sự động loạn của nội tâm.

Tự tu tiến giải tự mình
Thế tình là tạm hồn xinh nơi mình

“*Tự tu tiến giải tự mình*”: Là chúng ta tự tu, tự tiến và giải những sự ô trược của nội tâm và tự mình hiểu được chúng ta đã làm cho chúng ta càng ngày càng nhẹ.

“*Thế tình là tạm hồn xinh nơi mình*”: Cái thế tình ở thế gian là cõi tạm mà thôi, nói đi, nói lại cũng là tạm. Cho nên, các bạn tu rồi một thời gian nói về chuyện đời các bạn nặng đầu nặng óc là vậy, tại sao? Tại là các bạn được hưởng cái thanh nhẹ rồi, bây giờ nó rút cái nặng cho bạn thì tự nhiên bạn không muốn. Hồn xinh nơi mình là sự nhẹ nhàng nơi ta đây, sự sáng suốt trường sanh là cái phần hồn của chúng ta.

Gắng tu mới đạt quy hình
Trở về chơn ngã tâm linh hiểu hòa

Chúng ta gắng tu mới đạt quy hình, gắng tu mới trở về hồn vía được.

“*Trở về chơn ngã tâm linh hiểu hòa*”: Biết ta và sửa ta để tiến hóa thì tâm linh hiểu hòa càng ngày càng học thêm chớ không bao giờ thụt lùi nữa.

Gặp người chung cảnh ta bà
Tâm ta tức Phật vui hòa nơi nơi

Phật và người chung cảnh ta bà, tôi có nói rằng, phần thanh tịnh của loài người là Phật, Phật tức tâm rõ ràng. Mà người và Phật là cái chơn và cái phàm đó thôi. Cái phàm nó vật lộn với cái chơn làm cái chơn càng ngày càng lu mờ. Bây giờ, chúng ta nâng cao cái phần thanh tịnh đi lên thì tự nhiên cái tà nó phải ở dưới và lệ thuộc do sự tiến hóa của phần chơn được tiến giải. Cho nên, càng gắng càng tu, càng ngày cố gắng càng tu thì các bạn thấy rõ ràng cái sự thanh cao nó diu dặt muôn loài vạn vật, chớ không phải như cái phàm trước chỉ chỉ định có một giới đó mà thôi.

“Tâm ta tức Phật vui hòa nơi nơi”: Lúc nào chúng ta cũng ở trong thanh tịnh, nơi nào cũng thấy sự triền miên sáng suốt hóa giải trong tinh thần xây dựng cõi mở chớ không có cái tỵ hiềm gì nữa.

Quy hình hiểu lý minh lời
Trời cao duyên thấp đời đời nơi ta

Quy hình trở về hồn vía rồi, hiểu lý minh lời, hiểu rõ ràng những kẻ tiền bối đã đi rồi trong sự thành công cũng như chư Phật chư Tiên đã để lại cho chúng ta nhiều sự quý giá trong cái không động để đưa chúng ta tiến về hư không.

“Trời cao duyên thấp đời đời nơi ta”: Nói ông Trời ở xa lắm nhưng mà thiết duyên thấp ở nơi ta ở nơi con tim chúng ta. Phật cũng ở nơi con tim chúng ta, đời đời nơi ta. Nếu chúng ta hiểu được ta là chúng ta có tất cả.

Bình tâm tự hiểu tự hòa
Trở về căn bản không xa ý Trời

Chúng ta bình tâm tự hiểu tự hòa. Hiểu rồi, chúng ta thấy chấp nhận để tiến mà trở về căn bản thì không xa ý Trời. Chúng ta trở về cái căn bản nguyên căn của vạn năng thì đâu có xa ý Trời, ở trong luật Trời mà ra.

Trong không mà có đời đời
Tranh giành không đạt là lời phỉnh ngôn

“Trong không mà có đời đời”: Chúng ta giành giật chuyện này, chuyện kia, hơn thua người này, người nọ tưởng là chúng ta thắng mà chính chúng ta đã

phỉnh chúng ta rõ ràng. Chúng ta đã gạt chúng ta rõ ràng. Cho nên, nhiều người không tu càng ngày tư tưởng càng chìm lìm rồi sanh ra những bệnh tim, gan, tỳ, phế, thận bất ổn sinh đủ bệnh, thân kinh suy nhược. Đó là trong cái cảnh giành mà không đạt là lời phỉnh ngôn làm cho mình lâm phải một cái bệnh trạng đau khổ.

Mau mau tu luyện quy hồn
Minh trần là tạm là còn tạm qua

Phải mau mau tu luyện, phải sửa mình để trở về với phần thanh cao là phần hồn.

Minh trần hiểu thể gian là tạm là còn tạm qua. Cái còn nó che chúng ta tạm một thời gian mà chúng ta bước qua rồi, không còn cái gì nữa, không còn nó nữa, cái cảnh tạm mà thôi.

Học rồi minh lý phải xa
Tiến theo chơn lý thật thà hơn xưa

Chúng ta học rồi trong cái nghịch cảnh mà các bạn đã và đang học đây, rồi các bạn sẽ minh lý, minh lý rồi các bạn sẽ xa nó.

“Tiến theo chơn lý thật thà hơn xưa”: Chúng ta ở trong cái nguyên căn của mọi sự việc, mọi trạng thái thì chúng ta thấy thật thà hơn xưa. Chúng ta yêu thương tất cả thì thật thà. Chúng ta bênh cái này bỏ cái kia, chúng ta đâu có còn sự thật thà nữa. Chúng ta là tất cả, tất cả là chúng ta, chúng ta mới thấy sự thật thà yêu thương trong cái tình thương xây dựng đạo đức sáng suốt bề trái cũng như bề mặt. Đó, thì lúc đó chúng ta mới thật thà không làm việc quá đáng để đối xử với một người khác. Một sự việc gì chúng ta cũng ở trong tình thương dẫn giải và tiến hóa.

Cho nên cái chân lý nó không có xa. Mà nó xa tại vì cái hạ trí bành trướng thì nó xa chơn lý. Mà cái hạ trí các bạn tu các bạn làm pháp luân thiên định nó dẹp tất cả hạ trí, nó lên trung giới, hạ thừa xong rồi lên tới trung thừa, nó dòm nó thấy cái cá tánh si mê của nó, nó càng ngày càng sửa. Rồi lên tới thượng thừa thì hoàn toàn trong tinh thần xây dựng cõi mở và dẫn tiến. Cái phần thanh điền ngay hà đào thành các bạn đó, ngay trung tim bộ đầu là đưa tất cả vạn linh tiến hóa lên trên trong cái tinh thần xây dựng cõi mở hết thảy. Đó, cái khó là khó đẹp như là cái phần hạ trí và hạ thừa.

Cho nên, những người mới tu phải hết sức cố gắng soi hồn, pháp luân thiên định, đó là đời lần lần. Tại

sao phải soi hèn, rồi mở trung ương rồi, rồi làm pháp luân để giải từ trung tới hạ, rồi từ hạ nó đi lên trên trung giới, rồi từ trung giới tiến lên tới thượng giới. Nó đòi hỏi sự dày công đi một vòng quanh, cũng như vòng quanh của trái đất vậy, mới tiến tới sự ổn định ở bên trên, thì không hành làm sao có. Các bạn không hành không bao giờ được. Mà các bạn đi trong tinh thần mê tín thì các bạn càng ngày càng bành trướng sự hạ trí thêm lên là các bạn muốn người ta giúp đỡ các bạn mà các bạn không làm.

Tôi đã nói sự linh động cao đẹp nhẹ nhàng ở bên trên lúc nào cũng mau hơn cái phần hạ trí và sáng suốt hơn cái phần hạ trí. Dù cho người ta tiến tới đứng sát bên bạn giúp bạn nhưng mà bạn không chịu bỏ cái hạ trí mà đi lên trên thượng giới thì làm sao người ta giúp. Người ta sẵn cho mình mỗi tầng, mỗi giới mà mình chịu tiến lên thì mình hưởng, không chịu tiến lên thì mình bị kẹt. Đó, cho nên cứ trần nhiễm trần, rồi sự ô trược nó rút các bạn.

Trong bạn đạo lẫn nhau cũng vậy, tìm đạo lẫn nhau, người này mê người kia, người kia mê người nọ, rồi muốn lấy lẫn nhau, cái đó cũng là cái thử thách. Mà cái thử thách là do đâu? Là do chúng ta thiếu cái dừng. Nếu chúng ta thiếu dừng, chúng ta đủ tinh thần học cái dừng chúng ta về chúng ta có sáng, chúng ta công phu hiểu sự việc đó thì chúng ta không có đụng chạm với chuyện đời mà để gây ra sự đau khổ trong nội tâm.

Cho nên, các bạn nên thức giác cái chuyện đụng chạm của tình ái thương yêu này kia, kia nọ là cắt nghĩa cho các bạn thấy cái hạ trí, nó làm ô trược, nó làm cho các bạn thiếu sự thanh cao ở bên trên. Đó, phải có đụng chạm rồi các bạn mới thấy, tôi chờ để tự nhiên, rồi hỏi các bạn thấy chớ! Hai mươi tuổi các bạn thích cái đó lắm, ba mươi tuổi, bốn mươi tuổi, năm mươi tuổi cũng vẫn còn thích. Còn ngoài cái tuổi đó thì tự nhiên nó không có thích nữa, lớn tuổi nữa thì nó không có nghĩ tới vấn đề đó, tự nhiên nó xa.

Mà bây giờ, chúng ta đã thấy rõ rằng cái con đường đạo phải tự mình tiến mà tiến bằng cách nào? Chờ cái tuổi tác nó dẫn chúng ta tiến được không? Tiến rất chậm, được chớ sao không được; nhưng mà rất chậm, tới đó rồi cơ thể nó tiêu, không có chờ chúng ta được. Mà chúng ta hành pháp là chúng ta tiến trước cái giờ thể xác bị nạn, ly khai thể gian. Chúng ta tiến mau hơn và chúng ta sẽ đạt pháp trước ngày giờ cái cơ thể nó bị tiêu diệt. Đó, cho nên các bạn ở trong thử thách và tìm hiểu, phải nhớ rằng cái con

đường tự giác mình phải tự tiến mới tiến được, chớ không bao giờ mà dung dưỡng những cái gì lôi cuốn chúng ta nữa.

Cho nên, để cho các bạn tự do được hiểu vì các bạn có công phu và tôi khuyên các bạn sau làm cái gì, tôi cũng công phu, công phu rồi các bạn tự giác. Qua một cơn đau khổ ham muốn về tình dục, rồi các bạn bị thất bại, các bạn thấy thêm thương ghê lắm. Nhưng mà một thời gian các bạn công phu đắc lực rồi, các bạn thấy cái chuyện đó là tầm thường, không có giá trị gì. Cái phần mà các bạn đang tìm, đang kiếm này cái đó là phần vĩnh cửu sáng suốt, cái tình dục thiêng liêng sáng suốt, cái tình dục cõi mở tiến về hào quang dẫn tiến đi thẳng lên trên đó, thương yêu muôn loài, thương yêu phần không động xa xưa của chúng ta. Hào quang không động đã hỗ trợ cho chúng ta bất cứ giờ phút nào, chúng ta tiến về đó là chúng ta đạt được cái yêu trọn lành, thương trọn lành. Cái đó là quý giá vô cùng, vô cực vô biên và chúng ta không chấp nê bất cứ một vết thương gì đến với thân thể chúng ta. Bởi vì, cái đó là cái lẽ tự nhiên là thương tích. Bây giờ, các bạn tu đây các bạn đã bị thương tích rất nhiều, các bạn thấy chưa? Nhiều chuyện, nhiều chuyện không bị thương da thịt nhưng mà trong tim các bạn bị lói⁽¹⁾ bởi những nghịch cảnh, bị đâm thẳng vô trong con tim của các bạn vì nghịch cảnh của gia cang, vì nghịch cảnh của thời cuộc đủ thứ hết chông gai thì cơ thể các bạn cũng bị chảy máu tràn ngập hết chớ không phải không đâu, đừng có tưởng trọn vẹn đâu? Ai cũng phải bị cái nạn, mà qua cái nạn rồi là tiến hóa, mà đạt được cái tiến hóa đó mới là vững bền, mới là chắc. Chớ mà mỗi thứ mỗi sợ, các bạn không bao giờ tiến. Tôi nói tu rồi các bạn sẽ thấy không gian và không thời gian thì lúc nào bạn cũng có cái thiền để tu, dùng cái trí ý tưởng nhớ cái phần cao siêu ở bên trên, tiến tới siêu phàm mới hóa giải được mọi sự việc. Còn nếu còn ở dưới hạ trí, hạ phàm thì nó lung tung và nó kẹt lấy nó, làm nhiều chuyện khó giải quyết và khó thông, bức tức thêm và không có tiến hóa. Khi các bạn bức tức cũng không khác gì người ta đang lấy dao lóc thịt của các bạn, đó là cái vết thương nữa, thấy không? Bây giờ, chúng ta tiến lên, cho nó bị thương đi để chúng ta nuôi dưỡng cái sự sáng suốt và tự tiến ở trong cái dừng tĩnh và vượt qua mọi sự trở ngại ở bên trong, chúng ta mới thấy được cái hào quang sáng suốt của nội tâm. Lúc đó đi đâu cũng là vui vẻ, đi đâu cũng

¹ Lói: đau nhói.

là tình thương, đi đâu cũng là đạo đức thì không bao giờ các bạn thiếu hạnh phúc trọn lành trong tâm của các bạn đâu. Đối diện với vợ con cũng vậy, khi mà bạn đạt được rồi nó là gì? Nó cũng là một phần ảnh hưởng chúng ta, giúp chúng ta, ta cũng là một phần

soi sáng cho chúng nó thì trong cái cộng đồng tiến hóa thấy lý thú biết bao nhiêu, hạnh phúc triền miên, vui vẻ, không có cái gì đau khổ hết.

Cảm ơn các bạn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 09/10/1977)

Vườn Thơ Bạn Đạo

HAI MẶT MỘT LÒNG

Cảnh khổ cuộc đời thật khó thương
Cơn mơ tình cảm dễ yêu đương
Hai bên kì thật là chung mối
Đôi mặt chẳng qua lại khác đường
Thương tiếc hận người gieo cách biệt
Khổ buồn mất cảnh luyện tơ vương
Tu thiền chớ để tâm thương ghét
Trung Đạo hành thông trí tỏ tường.

PN. 17/12/2009

TS. Phương

LỤC CĂN VĂN CHỦ

"Mở cảnh Chùa giống như mở cửa tiệm"⁽²⁾
Trường phái ta có Thiền-Đường Thiền Viện
Cửa đưa vào có khi tạo sóng sông mê
Đầy túi tham "một cắc" e khó về
Lời Thầy dạy nghe qua quá sợ hãi!!!
Tự xét mình chút chút, sợ ở lại
Thôi từ đây dứt khoát tu không vay
Giải giải giải ta còn có cơ may
Tiền ai đưa chắc mình có phước báu?
"Đô" gửi về tu nghèo (ngặt) lại nhón nháo
Nghe im lìm khó hiểu, thua, amen.

TPHCM, 13-07-2010

Huệ Nhựt

TRÊN ĐƯỜNG THANH THOÁT

TRÊN đỉnh Thiên môn mở rộng rồi
ĐƯỜNG về Thiên quốc tới ngay thôi
THANH điền gom về xây cho chắc
THOÁT vòng khổ lụy thế nhân ơi.

Tân Phú, ngày 24-06-2010

Thanh Dũng

HƯ VÔ

Tranh đua danh lợi ngoài đời,
Cũng là bài học nghiệm nơi từng người.
Hiếu thâm nguyên lý tâm ngời,
Duyên về thiền định thanh thoi tâm bình.
Ở đời hữu cảnh đối hình,
Tâm nơi không động cảnh tình đạt minh.
Đêm về tâm ý lặng thình,
Bình minh ló dạng ngẫm điều bay cao.
Tâm còn cũng lúc ước ao,
Đã là buông bỏ xôn xao làm gì.
Vô hình hòa cảnh mà đi,
Mai sau đạt thức ta thì nơi nào.
Điễn về vô giới trắng sao,
Vô bờ không bến hiểu tròn hư vô.

Cà Mau, 08-07-2010

Văn Phong

² Lời Đức Thầy.

VỀ KHÔNG

Trầm hương nhẹ nhẹ thoảng
Mây trôi về nơi đâu
Bước chân người phiêu lãng
Ung dung thoáng qua cầu

Đâu còn gì để mong
Có chi vương vấn lòng
Lâng lâng hồn bay bổng
Đi không rồi về không.

VN. Tháng 03- 2003
Ngọc Dung

SỬA TA

Chuyển duyên cơ tận duyên duyên thanh
Hàng ngày học hỏi nhớ chuyên cần
Khai thông trí tuệ tâm minh sáng
Hiểu thấu sự tình tất thiện lành.

Đời đạo song tu tầm kiến tánh
Khai thông bản ngã ở siêng hành
Luân xa khai mở mới thanh nhẹ
Sửa đổi tâm phàm đạt tiến nhanh.

Người xưa để lại bao lời nói
Giang san dễ đổi tánh nan dời
Suy ngẫm cho ta mà sửa đổi
Luyện dần trí mở đạo tâm tôi.

Tâm lại thức ra ở chân ngã
Quy về cảm thức mở sâu xa
Nhiên bài ta trải trường đời đó
Thực tế đi qua sửa ở ta.

Cà Mau, 07-07-2010
Văn Phong

CẢNH TÌNH

Hương sắc, sắc hương bao cảnh tình
Đủ màu tô vẽ ở thiên nhiên
Thi nhau đua nở trong tiến hóa
Tiến triển mọi hình với cảnh thiên
Có có không không qua xoay chuyển
Ngũ hành sắc giới lại khơi sinh
Duyên thiên pháp lý quy chọn định
Khai mở chân lành uyên uyên minh.

Cà Mau, 01-07-2010
Văn Phong

SỰ XÉP ĐẶT

Mọi sự tự nhiên, vẫn ản bày.
Cha Trời kẻ cận, độ trần ai.
Thương yêu khảo đảo tình cao cả.
Dẫn tiên thăng hoa từng phút ngày.
Việc khó đạo đời, ai giải hạn.
Có người xếp đặt, dấu bàn tay.
Mới hay vạn sự, việc làm nghĩ.
Không dấu được Cha, ản dạy hoài.

Củ Chi, 30/6/2010
Bá Tùng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 05 tháng 12 năm 1971

Thiên thượng nhơn gian địa hạ hành
Tứ không chủ thuyết xuyên tâm hạnh
Tự tan tan tự đồng luân tiến
Khổ ách tai trời chuyển hóa sanh

Dù cho thế sự giựt giành
Quy nguyên không động cũng thành hư không
Cảnh trời tứ hương luân vòng
Không không tứ đại chớ mong độc tài
Tuy rằng phân thứ lập đài
Hóa công định luật chẳng ai được quyền
Tự tan tan tự bí truyền
Dạy người thấu hiểu diệu huyền năng cơ
Phân ra giây phút giấc giờ
Thiên cơ sáng tạo từ mờ trở minh
Loài người gieo rắc thế tình
Thân tâm ràng buộc cực hình đa đoan
Lắm khi xét thấy bàng hoàng
Lắm khi xét thấy vắng đàng yêu thương
Lập đi lập lại khó lường
Chơn tâm động loạn tạo đường giả tâm
Giả chơn chơn giả truy tầm
Suốt đời lặn dận thân tâm bất hòa
Tu thời ước được ta bà
Đi đây đi đó xướng là người tu
Xem căn soi bói lu bù
Chung quy xét lại mình mù hơn ai!!!
Ước mong gặp Phật chơn đài
Không sao gặp được từ đây lấy ta
Xưng là tiên thánh ta bà
Đâu dè ta đã mê sa cõi trần
Ước mong chư thánh quý thân
Sớm tu tự giác tối cần sửa thân
Vượt qua nhiều cõi nhiều tầng
Trở về chơn cảnh sớm gần Phật tiên.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền